



По предложение и материали на ученици и учители. Година VI. Брой 11 8 декември 2008 година Издава
Професионална гимназия по механотехника и транспорт "Никола Йонков Вапцаров" -
град Стара Загора

УЧИЛИЩЕТО!!!

Сядам и се замислям защо ли трябва да определям училището като съдба?

Съдбата е светът, който ме заобикаля и който очертава целия ми път. В този смисъл училището е начертало пътя ми в живота, то е определило моята съдба, затова смело мога да заявя, че училището е моя съдба.

Кое ме е формирало като човек? Само семейството ли? Аз вървя към моята съдба редом с приятелите си, които намерих тук в моето училище. С тях ме свързват интересите към компютрите, към литературата, театъра и музиката. Но само това ли? А безбройните лудории, закачките в междучасията, първите тайни?

Дори когато ще бъда с коси побелели, топлите спомени за родното училище, за любимата учителка ще ме сгриват и може би ще ми наваяват малко тъга.

Училището стана моя съдба, защото то ми разкрива светове, поставяме в различни ситуации, научи ме да вярвам в себе си, да ценя приятелството и да обичам родина си.

И то, училището, ми даде импулса да бъда решителна, да се старая да бъда най-добрата и най-важното - да успея в живота!

От училищната скамейка започна да се оформя моето бъдеще и след време аз ще бъда тази, за която си мечтая.

От всичко, което казах до дук, мога да си направя един обикновен извод:

Училището кове съдбите на хората, затова е тяхна съдба, затова е моя съдба.

Марчела XI Г

ПГМТТ ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ДЕВЕТОКЛАСНИЦИТЕ

Отговаря ли ПГМТТ на вашите предварителни представи за училището?

Русен: Да, донякъде, но изискванията са високи и постоянното движение от кабинет в кабинет е скучно.

Дончо : Преди да дойда тук си представях училището по същия начин.

Стефан : Може би

Какво не ви харесва в училището?

Стефан : Не ми харесват несериозните ученици и някои госпожи, които не са добри към новите ученици.

Мариян: Не ми харесва това, че ни наричат „говеда”. Не ми харесва, че класната се обажда на татко и мама.

Петър: Не ми харесва, че класната звъни на родителите и че часовете са по 45 минути. Не ми харесва, че госпожите пишат отсъствия.

Христо: Не ми харесва, че ако отидеш да пийнеш едно кафенце, класната почва да звъни на родителите и после те ни притесняват. Ако класната не звънеше така „на пожар”, щеше да е №1.

Кирилка: Не ми харесва, че караме много често материалознание и математика и че часовете са по 45 минути.

Русен: Не ми харесва част от състав на учителите, прекалено много изискват.

Какво ви харесва в училище?

Георги: Нищо не ми харесва.

Златина: Всичко ми харесва.

Стоян: Харесва ми това, че ще получа средно образование .

Слави : Ще получа шофьорска книжка.

Русен: Харесва ми местоположението на сградата, специалните кабинети по информатика и информационни технологии и това, че има голяма спортна площадка.

Кирилка: Харесват ми хубавите батковци, които се броят на пръсти, и „пеканите даскали”, които също се броят на пръсти.

На Вапцаров

Ето аз дишам,
работя,
но-трудно живея,
а да пиша стихове-
съвсем не умея.

С Живота се гледаме

и боря се с него,
все така строго

макар че не мога

да вярвам,

че утре

Животът ще бъде

по-мъдър,

Животът по-хулав.

Но ти не разбирай,

че не уважавам Живота.

Напротив! Напротив!

Дори да умирам

Живота ще браня

със лапи челични,

със сили последни,

за да живееш,

за да живеем!

За Него- Живота,

ние правиме всичко:

работиме много,

губиме сили,

търпиме обиди,

срещаме

изкушения

и после отново,

отново се борим...

за простичко оцеляване.

Но все пак трепти там онази

звездица

вапцаровска вяра,

че все още живот предстои,

живот продължава

за всички онези,

които се борят,

които ще дойдат и бъдат след нас-

за новите хора,

със нови идеи,

със дръзките мисли,

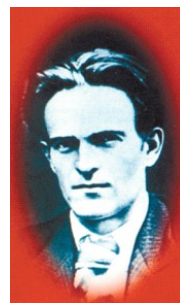
със смели сърца,

готови на всичко-

да покорят...

дори и света!

Златка Бишева





СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА, СИЛАТА ПРАВИ НЕЗАВИСИМОСТТА

В основата на цялото съществуване на човечеството е борбата му за оцеляване. Без значение за какво говорим-физическо или духовно. И двата вида са еднакво необходими на всеки от нас, за да се чувства щастлив, доволен и пълноценен гражданин на света.

Хората са социални същества. Събират се в групи в зависимост от потребностите и интересите си. Така по-лесно и качествено защитават правата си.

Примерите започват от древността. Хората са се обединявали в групи, по-късно в племена, за да се борят заедно с дивите зверове, с чуждите нападения и така, разпределяйки задълженията си по отглеждането на децата, прехраната и безопасността на домовете, са оцелявали.

Минават години и процесът еволюира. Племената се обединяват в държави. Държавите установяват свои граници, които са неприкосновени. При опасност от всички краища на страната пристигат войни, готови да защитят земята, домовете и семействата си. Когато са обединени, са по-силни. А силният поставя условията.

В наши дни ситуацията бележи развитие. Държавите се обединяват, за да могат с единната си политика и съгласувано законодателство да правят живота на поданиците си по-добър и по-сигурен.

Този тип обединения през XIX и XX век създават Антантата, НАТО, ОН, ООН и много други. С развитието на човешката цивилиза-

ция военно-политическите обединения отстъпват място на икономическите (ЕС), екологичните (Грийнпийс), културните (Юнеско). Ако през XIX век съединението е главна цел на нациите, то през XX и XXI век единството търси национални каузи, изградени върху общи ценности и стратегии за бъдещо развитие.

В българската история има две дати, които будят национална гордост- 6 септември 1885г. и 22 септември 1908г. Българите, водени от чист патриотизъм, отказват да приемат Източна Румелия, дистанцират се от решенията на така наречените Велики сили. Макар и малък народ, българският предприема Съединението на земи, върху които живеят хора с обща кръв, език, минало и култура. Създава се независима България, която е призната от всички народи през пролетта на 1909г.

Историята показва, че съединението прави силата. Днес България се управлява от валутен борд, следователно не е независима. Силата, която може да я направи независима, е обединяването на способностите на нацията в името на нова национална кауза и подбирането на ония способни българи, които да я реализират успешно.

Съединението прави силата, силата-независимостта! А аз ще добавя-всичко това си заслужава само когато е в името на доброто, мира и справедливостта.

Д е -

ница-ХІ Г

Есето участва в национален конкурс „100 години от обявяване Независимостта на България“ и е класирано за III, заключителен етап. Научен ръководител- Св.Стайков.



Съединение на Северна и Южна България.
6-ти септември 1885 год.
Съединението се приключва на съвещанието, българското население се събира, за да се изясни състоянието на държавата. Във Пловдив, всички за единство, оттогава всички българи са един и всички доброволно са.



МОЕТО УЧИЛИЩЕ – ИНВЕСТИЦИЯ В БЪДЕЩЕТО ИЛИ ЗАГУБА НА ВРЕМЕ

Какво представлява училището за нас и каква е неговата задача в живота на един човек? Дава ли ни то способността да мислим логично, да запомняме различна информация и да правим сами изводи от нея? Само знания ли получаваме, или развиваме и възможностите си за комуникация, приобщаване и създаване на контакти в неговата среда?

Още от най-ранна възраст човек започва да се учи, да възприема информация и да се опитва да я тълкува. Тук „влиза в действие“ училището. Като деца то развива у нас способността да запомняме важната информация, която да можем да пресъздаваме. Това е първата и най-важната стъпка в оформянето ни като хора.

В периода си като ученици ние преминаваме през много етапи на обучение. С времето започваме да развиваме способността да правим изводи от дадената ни информация, учим се да анализираме и дори да подобряваме вече наученото.

Когато напредва в училище, у човека се създава чувството за конкурентност. Всеки се стреми да изпъкне, а единственият начин за това е като знае повече и мисли позитивно.

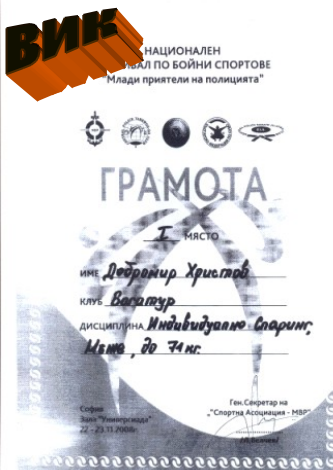
Училището ни дава и среда, в която да общуваме и да изграждаме връзки с обкръжаващия ни свят. Всеки от нас се изгражда като личност, в зависимост от това, което сме видели и научили през ученическите си години. Училището ни предоставя интелектуален ресурс и светоглед.

Ето защо да учиш е една страхотна инвестиция за нас. Училището ни е помогнало да се развиваме, подготвило ни е за живота, научило ни е да вземаме бързи и правилни решения, оформило ни е като личности.

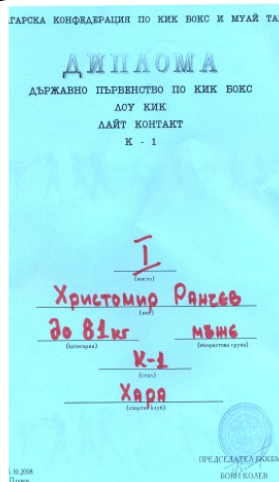
Добромир Христов – XII Г
(Есе по философия, оценено с отличен от г-н Ст. Георгиев)

Илюстрации към текста на сборника „Под манастирската лоза“ от Елин Пелин, любезно предоставени ни от г-жа Татяна Петкова
Художник – Добромир Христов – XII Г



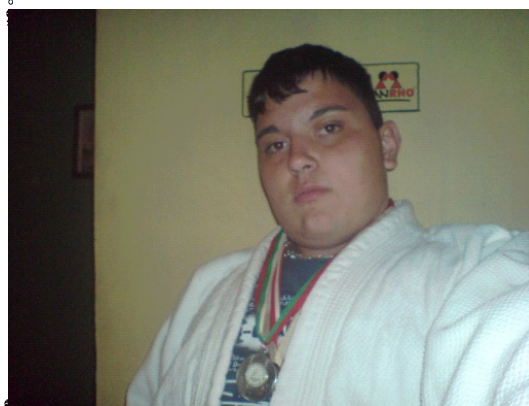


Добромир Христов от XII Г клас е спечелил Национален фестивал по бойни спортове, проведен в спортен клуб "Богатур". Ученикът прославя името на училището ни не само по спортни прояви. Добромир получи оценка Отличен 5.50 на Националната олимпиада по техническо чертане за 2007 / 2008 учебна година.



Христомир Ранчев от XII А клас спечели за пореден път Държавното първенство по кик бокс лоу кик лайт контакт. В категорията до 81 кг при мъжете възпитаникът на ПГМТТ няма достойни конкуренти. Желаем му нови спортни успехи!

- Здравко Генчев Желязков, ученик от IX А клас, е
- поредната спортна надежда на гимназията ни.
- Младежът е спечелил второ място на международното състезание по джудо в Банско, трето
- място в международен турнир по джудо в Швейцария. В международната надпревара в родния ни
- град джудистът се класира на второ място, а от първенството в Сливен е носител на златен медал.



Ето какво сподели пред ТехноВик Мирослав :

Карам КТМ 450 кубика, 45 коня. Състезанието се проведе в Шумен.

В петък имаше отделен кръг, наречен ХИЛ КЛАИМИНГ. За първо място наградата беше 1000 лева, но аз не можах да се класирам.

Истинското състезание беше в събота и неделя. В събота трябваше да стартирам последен в отворен кръг, с навигация (ГПС). Трасето беше 50 км. При старта си мислех че няма да спечеля, защото имах малко проблеми с ГПС-а, но в последните десет километра извадих късмет. Другите състезатели объркаха пътя и точно тогава успях да ги мина. В събота фини-

ширах първи и съответно получавам 30 точки. Вторият получава 27 и т.н. Всичко беше както трябва, но знаех, че ще бъда първи само при едно условие - трябваше на затворения кръг да финиширам или трети, или втори. Естествено, най-добрият вариант беше да съм на първо място. Така събирам най-много точки.

Затворения кръг се състоя в неделя. Трасето беше с много препятствия. Трябваше да минавам големи трупи, гуми, коловози, камъни... и така - 4 обиколки. Финиширах втори и получих 9 точки. За първо място са 10 точки, за II-ро - 9, за II-то - 8 и т.н. Събрах най-много точки от двата кръга и спечелих първо място. Даже станах републикански шампион за тази година, защото имам най-висок резултат от всички състезания през тази година.

При награждаването имаше шампанско. Доста се попръскахме. Наградата ми е купа за първо място и очила за каската, 150 лева от магазин „Макеа“ (магазин за моторни части и аксесоари). Получих също и един радиатор от спонсора - фирма ТЕСИ. Прекарах си много добре, всичко беше невероятно.

На 12.12.2008 година има официално награждаване в София. Трябва да съм официално облечен, да давам репортажи, ще има много въпроси... И се надявам, че ще имам отговор за всичките. Само не трябва да се притеснявам, което е неизбежно...



комплекс е поддържан в изрядно състояние. Има много декоративни и плодни дръвчета, цветни лежи, храстчета розмарин и затревени площи, по които свободно се разхождаха към петнайсетина токачки.

Представата ни за Рупите би била непълна, ако не споменем издигащото се на запад като отвесна стена възвишение Кожух (Кожух планина). Това е хребетът, за който говори Леля Ванга. Според нея Кожух е ключът към разгадаването на древното ни минало. Всъщност Кожух планина е част от периферията на угаснал вулкан, кратерът на който е на мястото, където сега е черквата "Св. Петка". Според леля Ванга, там, дето е кратерът, някога е имало голям град, погребан под огнената

Местността Рупите отдавна е придобила широка известност като мястото, в което се е зареждала с енергия и е приемала посетители най-популярната българска пророчица Вангелия Гущерова, наричана от народа – "Леля Ванга" (3.X.1911-11.VIII.1996 г.). Попитали Ванга защо стои на това място. А тя отговорила: "– Имам определено време колко да стоя тук. Това място тук е много особено. Служи ми като акумулатор и от него аз черпя енергия и сила. Някога тук е горял страшен огън, а този хребет над нас крие една го-



ляма тайна." През 1992 г. пророчицата построява черквата "Св. Петка Българска". В близост може да се види и къщичката на леля Ванга. Цялата местност е облагородена и представлява едно прекрасно кътче на десния бряг на р. Струма, което има реални предпоставки в бъдеще да прерасне в манастир. Непосредствено до комплекса извира топла минерална вода с температура 78 °C и дебит 35 л/сек.

Извън комплекса са построени баня и открит басейн. Местните хора обаче, които идват да се къпят в лековитите му води, ползват плитките или малко по-дълбоки вирчета, образувани от водата при разливането и по ливадата около къпалните. И понеже водата е доста гореща, те са изкопали ями, запушили са частично каналите към тях, така че водата се процежда по малко, като ги поддържа винаги пълни с топла, но не и вряла вода.



лава. Хората, живели в него, били високи и едри, обличали се в тънки и блестящи като станиол дрехи и били много просветени. Името "Кожух" произлиза от формата на възвишението, наподобяваща наметнат кожух. Върхната му точка е на 281 м над морето, но поради малката надморска височина на Петричкото поле, се извисява като истинска планина. Състои се от три връхчета, от които средното е най-високо и е белязано с триангулачен знак. В югозападното подножие на Кожух се намират останки от Античния град Петра, основан през последната четвърт на IV в. пр. н. е. В района на Кожух са експерименталната база за микроводорасли и орнитологическата станция "Рупите".



10/10/2008



ЗАВИНАГИ АЗ И ТИ

Късна нощ и пак вали,
а сърцето ми с любов се пълни.
Усмиваш се –
бавно към мене идваш.
Прегръщаш ме
и устни в мене впиваш.
Този миг на наслада
отлита бавно към безкрая.
Аз и ти, ти и аз-
запленени от екстаз,
изпълнети със страст.
И всичко е така прекрасно!
Ти и аз, аз и ти-
две души,
две сърца,
две тела-
завинаги в едно!

Валентин XI А



СЪРЦЕТО НЯМА ПРАВО

Мъ Ката

„Сърцето няма право да избира!“-
малко страшно звучи.
Но (истина е!) чак сега разбирам-
влюбена съм в твоите очи
и честно казано- за тях умирам!
Не казвай нищо, замълчи!

Сълзите по лицето ми се стичат
не мога да забравя миналите дни.
Устните ми любовта към теб отри-
чат,
но твоите са в техните мечти.
Като мен други няма да те обичат.
Силни са чувствата ми, разбери!

Да те обичам?!- явно съм сгрешила.
И тези грешки всеки път личат.
Да те мразя?!- просто нямам сила.
Твърде силно думи две ехтят:
Да бъда твоя!- до сега съм си мечтала
И мислите ми все към теб летят!

Невена – XI Г

Страх ме е да си призна
пред теб и пред себе си дори,
че чувство силно ме замая,
щом зърнах твоите очи.
Дали ще бъда с теб- не зная.
Дали ще сбъдна своите мечти?
Но някой ден все пак ще си призна
пред теб и пред себе си дори,
че чувството, което ме замая
силно в мен гори.

Невена XI Г





МИНИСТЕРСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДТЕ
РЕГИОНАЛНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДТЕ - СТАРА ЗАГОРА
гр. Стара Загора 0000, ул. Стара планина 362, 783, 143, тел. 042 692 200, факс 042 692 447
Интернет страница: www.ipoz.zem.bg Ел. поща: ipoz@ipoz.bg

ГРАМОТА

РМОСВ Стара Загора награждава
Хрисимир Златев Христов,

ученик в 9 "Б" клас на Гимназия по
механотехника и транспорт "Ж. П.
Ванцаров", гр. Стара Загора, за принос в
опазването на защитените животински
видове в област Стара Загора



11. 07. 2008 г.
гр. Стара Загора

СЛУЧКА В ГОРАТА

Един ден след училище излязохме с моя братовчед да се разходим. С нас дойде и негов приятел. Взехме топката и се упътихме към една площадка между блоковете да поритаеме.

Вървахме и си говорехме, когато изведнъж чухме шум в храстите. Забравихме за футбола и се втурнахме да видим какво е. Между тревите се беше заплел малък таралеж, който щом усети, че е привлякъл вниманието ни, настръхна и се сви на бодлива топка. Братовчед ми го взе внимателно и го подържа в ръце, докато таралежчето се успокои и показа муцунката си.

Зачудихме се какво да го правим, защото знаехме, че ако го оставим там,

можеше да пострада от нечий ръце.

Най-напред мислехме да го занесем в зоопарка и да го подарим, но вече беше доста късно и едва ли зоопаркът беше отворен по това време. Можехме да го отнесем в гората и да го пуснем там. Тогава ни дойде по-добра идея – да го занесем в дружество "Зелени балкани" – там щяха да го прегледат и да му помогнат, ако има нужда, и да се погрижат за него по най-добрия начин.

Така и направихме. За наша изненада получихме грамоти за доброто си отношение към животните и природата ни.

Хрисимир Зл. Христов- Х Б

Октомври 2008 г.
гр. Стара Загора

ГЛАС

На улица, която води само назад
дочух гласа на някого от много далеч.
„Готов ли си да тръгнеш, готов ли си!“
Вятър от сърцето завладява цялото ми тяло.
Яростна енергия напират:
„Устои! Погледни луната! Извикай ме!
Хайде човече, изправи се !-
Най-подходящото време е днес.
Раздвижи се със забележителна скорост!
Не забавяй останалите! Да!
Нашите герои ще се завърнат.
Преброй на пръсти оставащите дни!
Давай-три, две, едно-вдигни ужасен шум!
Хей, ти готов ли си да заемеш мястото?
Ще трябва да ме подкрепиш каквото и да стане!“
Защо чувствам думите ти като Боже изпитание?
Забеляза чувствата, които напират в мен, нали?
Бодростта ти вдъхва решителност.
Все пак ще стигнем върха.
Пробивам си път и усещам тръпката от победата.
Всички, изправете се!
Най-подходящото време е днес
Раздвижете се със забележителна скорост!
Не забавяйте останалите!
Нашите герои ще се завърнат!
Бройте на пръсти оставащите дни!
Давайте- три, две, едно...

Христо Каракоев XI В



На 25.11.2008 г. се проведе училищен кръг от Национална конференция на тема: „Енергийна ефективност- инвестиция, която си струва”.

Изпитна комисия в състав: инж. Лидия Иванова (председател), инж.Владимир Влаев, инж. Стефана Семьонова и инж. Веселин Германов- началник отдел ”Развитие на ГРМ и газификация”, оценява презентации на три екипа.

Темата на първата презентация е „Термопомпени системи”. Автори са Калоян Генов и Димо Гагачев от Х Б клас. Ръководител – Дарина Байчева

Втората презентация е на тема „Как работи термопомпата”. В работния екип, под ръководството на Д.Байчева, се изяха Андреан Демерджиев и Стоян Сидеровот Х Б клас.

Презентация на тема „Топлоизолации” изготвиха Трифон Димитров и Ивайло Духтев от XII В клас. Научен ръководител- инж. Д. Терзиева.



В „ТОП 10” бе класирана презентацията на Стоян Сидеров и Андреан Демерджиев “Как работи термопомпата”.

На 5.12.2008 нашите представители Стоян Сидеров и Калоян Генов защитиха достойно името на гимназията и се класираха на **първо място** във финалния кръг, който се проведе в Техническия университет – гр.София.

Браво, момчета!

Редакторски колектив

Главен редактор: Жанета Господинова
Графичен дизайн :Дарина Байчева
Предпечатна подготовка и печат: Славка Генчева и Иванка Петкова.В списването на вестника участваха още:Златка Бишева,Татяна Петкова и **учениците**: Костадин –9б, Марчела-11г, Невена-11г, Валентин-11а, Христо-11в, Хрисимир-10б,Мирослав-11е

